

[Christmas Møller.]

at Valutarestriktionerne skal opretholdes, og for det tredje, at Valutaattest-Ordningen skal forlænges, alt sammen Aaret ud. Og jeg er enig med den højtærede Handelsminister i den Betragtning, at man selv under ekstraordinære Forhold maa skabe saa megen Stabilitet som overhovedet muligt, saa man kan sige til Folk: nu kan I være sikre paa, at denne eller hin Tilstand hersker. Jeg kan ikke tilsige Handelsministeren, at han kan faa den Forlængelse i Tid, som han her har krævet, men det er naturligvis et Spørgsmaal, man kan overveje. Der kan være forskellige Veje at gaa, og hvis der i Valutaudvalget rejses Krav om, at Spørgsmaalet skal drøftes, kunde maaske alle Partier eller maaske 3 Partier enes om en Vej, og det antager jeg ogsaa den højtærede Handelsminister vil være villig til at drøfte.

Med Hensyn til Guldindløselighedens Suspension kan der ingen Tvivl herske. Den skal naturligvis forlænges, det kan ikke volde Vanskeligheder. Det andet Spørgsmaal, jeg gerne vil sige et Par Ord om, er Valutaattestordningen. Om den vil jeg først sige, at det er klart, at man ikke i to Maaneder har kunnet skaffe Overblik over, hvorledes Ordningen overhovedet i det lange Løb vil virke. Der kommer Begæringer ind om Valutaattester for 3 Maaneder og mere frem i Tiden, og man sammenligner de Begæringer, der gaar ind i Februar og Marts, med, hvad der efter det statistiske Materiale har været indført i Februar—Marts—April Maaned i Fjor. Man kan slet ikke se, hvor mange af disse Valutaattester der vil blive anvendt. Det er jo ikke sikkert, fordi Tilladelsen er givet, at Manden kan faa Kredit og komme til at anvende sin Valutaattest. Det er ikke muligt at faa noget klart Overblik over, om Loven paa de handelspolitiske Omraader har haft den gode Virkning, som vi ønsker, den maa have. At en Ordning som Vare- og Valutarestriktionsordningen maa give Anledning til overmaade mange Klager, er lige til. Jeg deler den Opfattelse, som er kommet til Orde, at Kontoret, navnlig dets øverste Ledelse, har arbejdet fortrinligt og gjort, hvad det kunde for at tjene Publikum bedst muligt. Jeg understreger, at vi ved Lovens Gennemførelse fra Rigsdagens og Regeringens Side stærkt fremhævede, at berettede Klager vilde vi tage Hensyn til; og er der saadanne, navnlig i Provinsen, hvad der lyder et og andet om, kan jeg her sige — og Ministeren vil være enig med mig deri —, at enhver Klage vil blive taget op til

Undersøgelse og Afgørelse og saa vidt muligt retfærdig Afgørelse.

Naturligvis melder sig det Spørgsmaal, om man ikke kan simplificere denne Ordning. Det er rejst overfor Erhvervslivets Mænd og kan ogsaa rejses her, og jeg kan sige, at kan man simplificere Ordningen, saaledes at man kunde pille ud af Vareindførselen mange Varegrupper, som ikke spiller nogen stor økonomisk Rolle, men hvis samlede Beløb kun er et forholdsvist lille Beløb, og sige: Lad det faa Lov til at gaa igennem uden Valutaattest — saa vilde jeg for mit Vedkommende ogsaa være villig til at overveje en saadan Ordning. Men for de store Varers Vedkommende vil det jo af let forstaaelige Grunde ikke være muligt ganske lige til at sige, at man kan ordne Sagen uden Behandling i Valutakontoret. At man derfor ved den Behandling, som nu skal finde Sted i et Folketingsudvalg, saaledes som Spørgsmaalet ogsaa har været behandlet i Rigsdagens Valutaudvalg, maa tage Stilling til hele Spørgsmaalet om en Simplificering af Ordningen, saaledes at man bedre kunde tjene Publikums Interesser, er efter min Opfattelse lige til, og det vil man sikkert fra alle Sider være med til at gøre bedst muligt.

Hvis man spørger mig, om det konservative Parti vil være med til en Forlængelse af Varebegrænsningen gennem Valutaattestordningen, nu da det altsaa ser ud til, at et af Skibene, det, som jo egentlig skulde være den pragtfuldeste Sejler i Konvojen, har faaet en slem Lækage, saa svarer jeg, at man kender jo vort Synspunkt og ved, at vi er at finde, hvad angaar vort Standpunkt til Handelstraktaternes Opsigelse og Toldforanstaltninger, hvor vi var at finde i Januar, og vi afviser ikke, at naar en saadan Ordning en Gang er indført og et saadant stort Apparat er gennemført, saa har Erhvervslivet og mange forskellige Interesser naturligvis et overmaade stærkt Krav paa, at man ikke svinger fra det ene til det andet.

Men det tredje og for saa vidt i den foreliggende Situation afgørende er jo Spørgsmaalet om Valutarestriktionerne og den faste Ansættelse af Kursen for Sterling til 18,16, som vi har her i Landet. Dette Spørgsmaal, som det nu er rejst, vil jeg gerne have Lov at sige et Par Ord om.

Jeg har jo nok set af hele den Maade, hvorpaa der i den sidste Tid har været skrevet i Pressen om Valutaen og dens Notering, at der forestod Begivenheder paa dette Omraade. Jeg tror heller ikke, det